

σθῆ μὰ καὶ οὔτε νὰ σκλαβώθῃ εἰς νέας δουλείας! πρέπει νὰ κοποῦν τὰ χέρι, ποῦ ἐναγκαλιζόνται τὴν Ἑλλάδα, νὰ εὐρεθοῦν Βούλγαροι σφαγιασταὶ καὶ ἀκρωτηριασταὶ, ὅπως ἀπὸ τοὺς καπνοὺς καὶ τὰ ἐρείπια τῆς δῆλης Ἡπείρου ἀρπάξωσι καὶ μίαν κἄν γωνίαν τῆς.

Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη δὲν εἰμπορεῖ εἶνε Βουλγαρία—ὅπως οἰαδῆποτε σπιθαμὴ τῆς Ἡπείρου δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχη καμμίαν σχέσιν μὲ ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον θέλουν ν' ἀποτελέσουν οἱ ἰσχυροὶ τὴν Ἀλβανίαν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

—0—

Τότε συνέβησαν πολλὰ καὶ διάφορα, ποῦ εἰμποροῦσαν ὄχι μόνον νὰ συμβαῖνον τότε ἀλλὰ καὶ νὰ εἶνε καὶ συγχωρητέα τὸ τότε... Τότε θημιώμην διὰ ἕνα ὄρατον Ἀπριλιάτικον βράδου κίπιοιο πειλοῖον, μέγα ὄρατον, ποῦ συνέλιφθη, ἕνας μεγάλος γυραστός, ἔγνε δὴμιόνον θέαμα εἰς τὴν περιοχὴν ἐνὸς μπ' αἰώνιον πιαρὰ τὴν λίμνην μας—καὶ μὲ κ' ὄρατον μιλίαν λαμπρὰ. Ἡ ἱστορία τοῦ ὄρατον ἐκεῖνον εἶνε μία ἱστορία ομοίω μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας καὶ τῶν μετὰ τὴν, ποῦ ἔφερον κίθε γρονά οἱ τοργάνοι καὶ οἱ περσοτικοὶ παλιῆτοι ἀπὸ τὰ μέρη μας καὶ ἐσημείωνον ἐποχὴν καὶ κίνησιν—ὅπως θὰ ἔλεγον καὶ οἱ γρονογράφοι τῶν καιρῶν ἐκεῖνον. Τὸ ὄρατον λοιπὸν ἔχασεν εἶς τὸν ἀέρα τὰ ἔχρη τῆς σφαιρας τῶν πρὸς τὸν Ὀλύμπιον καὶ ἐξέτεσε κατὰ τὸ ἐκπερῶνδον σπ' αἰθρία, ἐπύον ἀπὸ τὰ νεφὰ τῆς ἰαμβρότιδος. Τὰ φτερά του ἐπύον νεφὸ καὶ τὸ δίζην ἔνδ' ἠσπύον τὸ ἐπ' αἰθρία. Ἄρα οὐ εὐθέθην τὸ ὄρατον τὴν ἐπ' αἰθρία εὐθέθην καὶ ἡ ἐπιχειρηματικότης ἐνὸς καραγορέως. Ὁ καὶμῆνος ὁ γυραστός μετεβλήθη εἰς δὴμιόνον θέαμα καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ κοσμάκης τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων μεμπεδῶν ἐπέδωκε μισροστά ἀπὸ ἕνα τερατώδη αὐτοσθένιον κλωβόν, δίδον μὲ ζωῶν τὴν δεκαετίαν διὰ νὰ «θανωμίω» ὁ κόσμος τὸ θηριὸν τῆς ζωῆς μὲ τὰ μέγαλα ποδάκια καὶ φτερά—ὅπως διαλαλοῦσεν ὁ ἀκούραστος καραγορέως—θεατρονός.

Εἰς τοιαῦτα τερατὰ καὶ ἀξίωματα θεάματα, ὅπως τὸ πρὸ οὐδ' ὁ λόγος ζωοτόβητον ὄρατον, ἢ ὁ ζωὸς τῆς ἀρχαίας, τὸ μνησφάγωμα τῆς μιάμοδος ἢ τοῦμπα τοῦ παλιῆτου, καὶ ὁ καραγορέως μεμπεδῶν, ἢ Ἀστυνομία τότε ἀντιφάσεις δὲν εἶχεν. Τὸν αὐτίον ἦσαν τὰ μόνον ἐννοήματα τότε καὶ τὰ μόνον, ποῦ δὲν ἔχον ἕπ' αἰθρία διαθέσεις νὰ ἐπονομεύωσι τὰ θεμάτια τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀστυνομίας... Τὰ περιπέετο σὺν τὰ ζωδῆματα τ' αὐτὰ ἢ Τουρκικῆς λογογραφίας καὶ ἦσαν ἀνίδοτα καὶ πανελεύθερα εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν των. Ἐκαμιν ὅ,τι ἤθελεν, καὶ κίθε λογίς ἀταξίαν καὶ ἀσχημίαν, ποῦ θὰ ἔκαμιν δημοσίως, τὴν ἐπ' αἰθρία—ὁ πλατὺς, ὁ κατωτέρως, ὁ ἐπανθρωποειδής· γέλωτος τοῦ λογογράφου, ὁ ὁποῖος ἐγελῶσε μὲ τὴν πατριωτικὴν πεποῖησιν διὰ τὸ ν' ὀφείλει εἶνε ἀσφαλῆστατον μὲ τοιαῦτα θεάματα θεάματα...

Ὅ,τι δὲν ἦτο ὄρατον, ἀρχαῖον, ἢ μαῖμου τότε, ἐκεῖνο μονάχα εἶχε

βάσανα μὲ τὸν λογογράφον καὶ τὸν ἀπυρόνον. Μπροστὰ ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας τὸ ἀνθροπινὸν δὴμιόνον θέαμα ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ ὁδύσειαν δολοφονίαν καὶ μακροτὴν ἐρευνᾶν, ὡς ἕποπος κομταζῆς βοίλαρος, γεμῆτος βόμβες καὶ φουσίγγα... Τὸ φιλίδι, τὸ ἐπεικέ: καὶ φιλάνθρωπον διὰ τὸν καραγορέως, ἦτο ἀμείλικτον διὰ τὸ θέατρον καὶ διὰ πᾶν ἄλλο δὴμιόνον θέαμα. Ἐπεσοκόβεν ἀγρίως κίθε στολίδι ἀνθρωπίνον. Διότι κίθε ἀνθρωπίνον στολίδι, κατὰ κακὴν τύχην, ἐτόχαινε πάντοτε νὰ φαίνεται εἰς τὸν λογογράφον, ὡς γραφὴν ἢ ἐπινοήσιν ἐπιτιμῆς καὶ διὰ μόνον τὸν κακόβουλον σκοποῦν νὰ διασαλευθῇ ἢ μακαρία ἡσυχία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους...

Κίτω ἀπὸ τὸ φιλίδι αὐτὸ ὁ πολὺλογος καὶ ἀθεροβόμους Ὀνγκὸν ἐξεργυμνῶτο κατὰ τοιοῦτον ἀνιλεῖ καὶ ἄσπλαγχνον τρόπον, ὅποτε μετεμορφῶνετο εἰς ἕνα δολοφόνον καὶ σφοδρῶστατον Δάκωνα νομοθέτην... Ὁ ἱσπότης τῶν δραμάτων παρεδίδον τὰ σπαθιά των εἰς τὸν πρῶτον ζαπτιὸν καὶ ἐνθυμιώμην ὅτι κίποτε εἶδα τοὺς Βυγογράφους τοῦ Ὀνγκὸν μὲ ἱσπότης πλέον σεβασίμου καὶ ἀόπλους ἀπὸ δ' αἰῶς κίλογορας...

Ἐπὶ τοιοῦτους ὄρατον, ἕνα κλωβὸν διὰ τὸ ὄρατον, μία ἀλυσίδα διὰ τὴν ἀρκοῖσαν μίαν μπιράκα διὰ τὸν καραγορέως καὶ ἕνας οἰοσθῆτος καραγορέως διὰ τὴν θεατρονίαν ἔφθινον ν' ἀποτελεσθῇ ὅλον τὸ χροῖμα ὄρατον δι' ἕν δὴμιόνον θέαμα. Τὸ σφίγγημα, τὸ μαζιλίρι, ἢ καρέκλα, τὸ σάτιο λεμόνι καὶ ὁ γονατῆριος—ποῦ ἄλλοῦ ἀποτελοῦν τὰ μόνον ἀξιοσεβαστα ὄρατα τῆς ἀμύνης ἐνὸς κοινοῦ κατὰ πάσης ἀνιδουῶς ἀνελευθείας κατὰ τῆς καλασθηρίας του—ἀνδρὸν ἦσαν ἀργιστὰ καὶ ἐδὸν, ἦσαν δ' ἕνος ἀνεφρόμοστα. Δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ σφύριξῃ κανεὶς ἕνα ἔγρον μουσικὸν φιλῆτον εἰς τὸ θέατρον καὶ τὴν ἐπαύρον νὰ τὸν γρονάσῃ ὁ ἀναρχότης καὶ νὰ τὸν ξεθεωσῇ μὲ ἀναρχίσεις καὶ ἐρωτήματα πῶς καὶ διατὴ ἐσφίριξε καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ σφύριξῃ ἔτσι, ἂν δὲν ἦτο ποτε ὄρατος τοῦ Κρομμῖδα ἢ τοῦ Ποντέτου... Ὁ γονατῆριος ὁ καλλιτεχνικός, ἢ ἐκλεκτικὴ διάθεσις, ἢ καλασθηρικὴ ὕφεσις, κίτω ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὀσκούτων, ἐστένας καὶ αὐτὰ σκλαβωμένα καὶ κρομφὰ, ὅπως καὶ κίθε ἄλλη κίνοια καὶ ἱσπότησους ἐν γένει φλῶξ τῶν ἰδεωδῶν, ὅσα κατέκαον τὸν ὀσκούτων ἑλληνισμὸν. Ἀταίτησις κοινοῦ πρὸς τὸ δὴμιόνον θέαμα δὲν ἐπῆρχε. Φυσικὰ καὶ ὁ καθεὶς ἐπιχειρηματίας ἐλογόμαζεν ὡς νὰ μὴ ἐπῆρχε κοινὸν—ἄσφοδος, ἀνευλήβης, ἀθεοφύβος. Ἐνα κομμικὸν κῶμικον παλιῆτονον ἔφθινε διὰ νὰ γνῆ ἀλλάει σηνήης. Ἀπὸ ἐξασβαλομένον μινδολίνα κ' ἕνα προῖστοροζὸν βιολλὸ ἀπετέλιον μουσικὴν συναλίαν. Τὸ περσοτικὸν ραβῆτον τοῦ τελευταίου καφε' Ἀμῖαν τῆς Κορὶνῆσος, ἢ σαραβαλισμένη γοῖα, ἢ γεμῆτη ριτίδας καὶ παραγορέως, ἔφθινε σ' ἕνα κίπερὸν νὰ δώσῃ δὴμιόνον θέαμα, μὲ διπλασία: τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν των...

Εἰς τὴν ἐρημίαν παντὸς οἰοσθῆτος θεάματος, ἔσαν κόσμον διαγασμένον κίπερον νὰ σταθῇ πέντε λεπτὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆρι του καὶ κίτω νὰ ἰδῇ καὶ αὐτὸς, ὁ ἔξεντος πολέμους ποῦ θὰ ἐμνηστεύετο νὰ μαζέσῃ μὴ γες καὶ νὰ κολλήσῃ εἰς τὰ φτερά των κόκκινα ζωοτὰ θὰ ἔκαμε ζωοτὸς δουλῆσαι... Δὲν θὰ τὸν ἠμπούδιζε κανένας—πολὸν δ' ἀλύγτορον ἢ Τουρκικῆς ἀστυνομίας, προκαμῆνον νὰ πετάξουν μὴ γες μὲ ζωοτὰ βιμῆματα κίπερον—πρὸ παντὸς κόκκινα κ' ὄχι γαλίτζια...

—Τὸς μακαρίους αὐτοὺς χρόνον μὲν ἔλεγε προχθὲς ἀξίωσιμος φίλος, πολὺ ἐκλεκτικός—πρῶτον νὰ τοὺς ἐξήσων πλέον ὀριστικῶς ὅσοι θέλουν νὰ κίμουν τὸν πραγματικὸν ἐπιχειρηματικόν. Ἐργολόγησα τὸ κοινόν σας. Εἶνε ἀνοήτως καὶ μωροῦς ἐργονὸς καὶ ἀνεκτικόν, Δὲν ἐσυνέθησαν

ἀκόμα τὴν καρέκλαν, τὸ μαζιλίρι, τὸ σφίγγημα, τὸ πέταγμα τῶν ποτηριῶν στὰ μοῦτρα. Πληροῖνε ἐδὸν μὲν τριάντα λεπτὰ ἕνα ἔγρον σχεδὸν παρωσοειδοῦς, ἄλλοῦ τριάντα λεπτὰ ἕνα κρομφαροζῶμον, ὡς εἶδος καφέ, ἄλλοῦ μιάμισον—δύο δραχμῆς μίαν ἀπόπειραν δημοσίον θείματος ποῦ μὲ ἐταμῆν ἀνιδουάντο ἰστοροφροεταῖς ἔατρον ἐμπαίξεται, ἠσπυρέεται, περφορεῖται ὡς νὰ εἶνε ἀθροισμα Κίπερον ἢ Ζουλοῦ. Ἄλλ' ἀκόμα δὲν εἶδα μὴ καρέκλα ἢ ἕνα χροῖμα νὰ σημεύσῃ νέαν περίοδον καὶ νέαν συνθήκην σεβασμοῦ ἀμοιβῶν μεταξὺ κοινοῦ καὶ ἐπιχειρηματίου. Παρακαλεῖς τὰ καροῖνα νὰ σοῦ φέρον ἕνα ποτήρι νερό διὰ τὸ λουκοῦμι, ποῦ πληροῖνε εἰκοσι λεπτὰ διὰ ν' ἀκούσῃς μουσικὴν ἢ ὅποια δὲν φαίνεται πουθενὰ καὶ σὲ κοτῆζον καὶ γελῶν. Ἡ ἀπατήρις τοῦ κοινοῦ σας πρῶτον νὰ γνῆ πλέον ἀγρία. Τὰ Γιάννια ἔχον ἕνα κοινὸν ποῦ ἀξίζει νὰ τὸ σέβηται κανένας. Ἄλλὰ πρὸ παντὸς αὐτὸ τὸ κοινὸν πρῶτον νὰ παύσῃ νὰ εἶνε ἀνεκτικόν. Σῶλα του. Εἶνε μερικὸν ποῦ παρεξηγοῦν ὑπερβολικὰ τὴν εὐγε νῆ ἀνεκτικότητά του. Σ' ὅποια σφαιρα καὶ ἂν ἀνῆκον αὐτοῖ, τὸ κοινὸν τῶν Ἰωαννῶν—καὶ νὰ τὸ προσέξῃ τε αὐτὸ οἱ Ἰωαννῖται. Ὁ καιρὸς τοῦ ὄρατον, ποῦ ἐγίνονταν θέαμα, ἐπέρασεν...

Μοῦ ἔλεγε αὐτὰ ὄρατα καρφερέον κομμολημμιζομένον, ὅπου ἀπὸ τῆς βίης ἀνεμῶνον τὴν μουσικὴν μὴ φαινομένην καὶ ἀπὸ μᾶς ὄρατος δύο γλυκίσματα ποῦ δὲν ἤρχοντο ἀκόμη.

Ἐνα παιδάκι ἐφάνη μοιράζον προγράμματα τοῦ κληματογράφου «Πατέ.»

—Καὶ αὐτὸ ὡς δὴμιόνον θέαμα πῶς οὐ φαίνεται; ἠρώτησα τὸν συνουμιλητὴν μου.

—Δὲν ἔχω ἀντιφάσεις δι' αὐτὸ, μοῦ εἶπε, διὸ εἶνε μίαν ἐπιδόσσοπος καὶ ἂν ἠρωπὴν ἐπιχειρήσῃς, ἀξία συζασητῆρον. Ἄλλὰ τὰ γλυκίσματα, ὄρατον λοιπὸν ποτέ; Ἐκτόπῃσε δις, τρίς, δεκάκις μὲ τὸ μπιστοῦνι του.

Ἐπειτα μὲ τὰ χέρια, ἔπειτα μὲ γροθιὰς ἐπάνω στὸ τραπέζι. Τελευταῖον ἀπλησίθη ἐσῆκασε μίαν καρέκλαν, ὑπὸ γενικὸν ἀναστάτομα κ' ἤρχισεν νὰ κίπετὸ τὸ τραπέζι.

Ἡ δόξαρος τότε νὰ φωνῇ ἕνα καροῖνον:

—Κίριος τὶ ἀγαπᾷ; Ἄγχιος, βίσοπος μὲ τὴν καρέκλαν στὸ χέρι τὸ ἐκόντιζε τρέμων ἀπὸ ὄργην κ' ἀπίρησε:

—Ἀγχιπὸ παλιμῆρωπε νὰ σηκόσω τὴν καρέκλαν καὶ νὰ σοῦ σπάσω τὰ μοῦτρα...

—Σῶπα, τοῦεπα, σιγαλὰ συγκατῶν ἐδόν.

—Εἶνε μαθημένοι μὲ τὸν καιρὸν τοῦ ὄρατον, μοῦ εἶπεν, ἀνακτῶν τὴν ἠγεμίαν του. Τὸ κοινὸν τῶν Ἰωαννῶν πρῶτον νὰ δεῖξῃ μὴ διὰ παντὸς ὅτι τὰ ὄρατα κ' τὴν ἀρκοῖσαν δὲν τὰ ἀνίχεται πλέον...

Γ. ΠΕΛΛΕΡΕΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν Πανηπειρωτικὸν λαὸν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος πρὸς τιμὴν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Π. ΔΑΓΚΛΗ

Αἱ ἡρωϊκὰ γιγαντομαχία χάρις εἰς τὰς ὁποίας τὰ ἑλληνικὰ βπλα ἀνύψωσαν Νικήτριαν τὴν κυανόλευκον καὶ ἐπὶ τῆς φιλάτης καὶ πολυπαθοῦς πατριδος μας καὶ ἐξάρισαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν Ἡπειρον, ἂν ἀποτελοῦσαν περιλάλητον ἱστορικὴν δόξαν καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν δι' ὅλον τὸ πανελλήνιον, δι' ἡμᾶς ὅμως τοὺς Ἡπειρώτας, τοὺς ἀπαλλαγθέντας ἀφορήτων βασάνων καὶ μακροαἰωνος καταθλιπτικῆς δουλείας ἐνθυμιώσουσα, πρὸς τὴν ἐθνικὴν ταύτην ὑπερηφάνειαν, καὶ ἡμέρας ἱερῶν ἀγαλλιάσεων, ἀλυσμονήτων χαρῶν καὶ ἱερῶν συγκινήσεων.

Ἀθάνατος, ὡς εἶνε ὁ Θρίαμβος, μὲ τὸ ἄραμα τοῦ ὁποῖου ὁ Δαφροστεφῆς Βασιλεὺς Στρατηλάτης ὠδήγησεν ὑπὲρ τὰ Ἡπειρωτικὰ ἐδάφη καὶ ὄρη τὸν γενναῖον ἐλευθερωτὴν στρατόν, στεφανομένον μὲ δόξας καὶ τιμὰς πανευκλείεις καὶ περιλάμπρους, οὕτως ἀθάνατος καὶ ἱερὰ εἶνε καὶ ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια καὶ εὐγνωμοσύνη μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἡπειρος αἰωνίως θ' ἀναμνησκηται τῶν ἀγίων ἡμερῶν τῶν γιγαντομαχῶν τούτων καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

Ἐξαιρετικῶς μάλιστα ἡ Ἡπειρος ἢ ὁποία ἔσχε τὴν ὑπερήφανον εὐτυλίαν νὰ ἴδῃ εἰς τὸ θριαμβευτικὸν ἄραμα τοῦ Βασιλέως Στρατηλάτου δεδοξασμένον καὶ ἔντιμον τέκνον της εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Μεγαλοφρονος Ἐλευθερωτοῦ, τὸν ὑποστράτηγον ἐπιτελάρχην κ. Π. Δαγκλῆν, ὑπὸ τὰ νεύματα ἔκείνου διαδέχοντα χάριν της πεφλημένης ἰδιαιτέρας πατριδος του Ἡπειροῦ ὄλα τὰ ἔξωχα στρατηγικὰ του χαρίσματα καὶ τὴν στοργικὴν φιλοπατίαν του, ἔως σπουδῆς ὀθριαμβευτικῆς στρατὸς εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὄνειρευομένην πρωτεύουσαν τῆς Ἡπείρου τὰ Ἰωάννινα, ἐξαιρετικῶς ἡ Ἡπειρος, αἰσθανομένη τὴν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν της ἀθάνατον, ἀθανάτως θέλει νὰ ἱστορήσῃ αὐτὴν εἰς μνημιέον ζῶν καὶ ἀνεξίτηλον διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὡς διήγησιν ἐνδοξον, χαροπὴν καὶ εὐγνώμονα διὰ τὰς ἐπιγενομένας γενεάς.

Ἀποτίουσα δὲ τὸν φόρον ἀλήστου εὐγνωμοσύνης λατρείας καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν Ἐλευθερωτὴν Βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν ΙΒ' καὶ προσφέρουσα μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ πανελληνίου ἡδὴ τὸν ἔρανον της καὶ αὐτὴ πρὸς ἀνεγέρσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Στρατηλάτου, ὅστις θὰ στηθῇ εἰς τὴν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τιμαλφῆ διὰ τοὺς πανέλληνας, καὶ περιφανῆ καὶ περιόπτον πρωτεύουσαν τῆς Παλλάδος, θεωρεῖ βέβησις καθήκον της, ὡς ἐκδήλωσιν σεβασμοῦ καὶ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν ἐκτίμησιν δι' ἧς ὁ Στρατηλάτης Βασιλεὺς τὸν περιβάλλει καὶ ὡς δεῖγμα τρανὸν καὶ ἀθάνατον τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὸν ἐπιτελάρχην ὑποστράτηγον νὰ ὑψώσῃ διὰ συνδρομῶν ἐν τῇ Ἡπειρωτικῇ ταύτῃ ἡτροπάλει, εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἀνδριάντα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιτελάρχου στρατηγοῦ κ. Π. Δαγκλῆ, ἐνὸς ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων της καὶ μάλλον ἐνδόξων τέκνων της καὶ ἀξιοματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνδριάντος θὰ κανονίσῃ τὸ ἐν Ἰωαννῖνοις δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἡ διαπάνη ἐκανονίσθη εἰς 20,000 δραχμῶν τὸ δὲ μάρμαρον δωρηθήσεται ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐταιρίας τῆς ἐκμεταλλευομένης τὰ λατομεῖα τῆς Πεντέλης.

Οἱ ἔρανοι θ' ἀποστέλλονται εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἱ. Μητροπολιν εἴτε εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς Τραπεζῆς, ἔως ὅτου, συμπληρωμένου τοῦ ποσοῦ, δι' ἐπὶ τούτῳ διορισμένης ἐπιτροπῆς θὰ γίνῃ ἡ διενέργεια τῶν περαιτέρω.

Ἐν Ἰωαννῖνοις τῇ 12 Ἰουνίου 1913.

- Z. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Φαρμακ.
- I. ΛΑΠΠΑΣ,
- Γ. Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ Δικηγόρος,
- B. PEKKAΣ, Ἱατρός,
- Γ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Ἱατρός,
- Γ. ΚΑΤΖΗΣ, Διευθυντῆς Ἡπείρου,
- I. ΘΕΜΕΛΗΣ.

ΔΑΣΤΥΛΙΑ

Μουῖζει γυαλί ὁ ἄνθρωπος, ἢ σίδερο σκληρό; Καρδιὰ ἀνθρωπίνη, φτωχή, τί μοιάζεις ἀπ' τὰ δύο; Φορῆς, φορῆς μοῦ φαίνεσαι πῶς σπάνεις σὺν γυαλί Κι' ἀπὸ τὴν πέτρα κίποτε βυστάεις πικρὸ πολὺ.

Μὲ στέναγμα ραγίζεσαι, ποῦ κίποια σέβην γέρει, πονεῖς καὶ μένα ἔναγμα τῶν φάλλων τοῦ ἀνθρώπου, ἀπῶνα χροῖμα, λίγο φῶς, ποῦ χύνει ἐν' ἀστέρι πῶση φωτὰ καὶ σπαραγμοὶ σοῦ κίουνε τὸν νοῦ!..

Κι' ὅμως σὲ βελοκον βίβασα, θανάτοι, καταφρόνια καὶ τὰ βυστάς καὶ οὐ γέουσι σὶν κόσμον ζωντανὴν κ' ἐρῶν ῥωτῶ, ὅσο πρηνῶν ἐπύνω μας τὰ χρόνια, τί ἔχῃ μοιάζεις, ὦ καρδιὰ, μὲ σίδερο ἢ γυαλί;

ΠΕΛΛΕΡΕΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΘΑ ΗΤΟ ΑΣΥΓΓΝΩΣΤΟΝ

Ὅπως δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην, ἢ ἐνταῦθα διευθύνσεις τῶν ταχυδρομῶν καὶ τηλεγραφῶν, ἢ ὁμολογουμένως προσπαθοῦσα φιλοτίμως νὰ καλῶνῃ πολλὰς ἀλείψεις, αἵτινες φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ δύνανται ἀμείως μὲ τὴν κατοχὴν νὰ πληρωθῶσι,—μᾶς πληροφροεῖ διὰ τῶν ἀρχῶν ἡδὴ τοῦ Ἰουλίου, ὅπως καὶ ἐκονοποίησε διὰ τοιχοκολληθῆσων δηλώσεων, ἠρξάτο ἡ λειτουργία γρα-

φείων διά τούς φακέλους τού έξωτερικού.

Ότω ή μετά τής Ερώτης και Αιγύπτου ταχυδρομική ήδη συγκοινωνία αποκαθίσταται τελείω: εις τρόπον ώστε μόνον άσήγνωτος άνωσθησία θά έκδικαιολό-

γει νά μή φανή τó κοινόν και ιδίά ο έμπορικός κόσμος αποκλειστικός εις τήν ύποστήριξιν τού έλληνικού ταχυδρομείου—όπως και τούτι αποκλειστικός και φιλοτιμώς έργάζεται πρòς έξηγητέην τών άναγκών τού τόπου.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΚΑΚΟΘΕΙΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΙ

Ο "ΕΣΠΕΡ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ", ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜ. ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Πρòς τήν ένταύθα Διοίκησην και τó Γραφείον Τύπου άπεστάλη προχθές τó εξής τηλεγράφημα: Αργυροκάστρον 29 Ιουλίου. Δημοσιευθείσας «Εσπερινή ταχυδρομική» Μιλάνου άνταποκρίσεως έξ Αιλιόνας περί πίεσεων ήδη εν άσχοιμένον υπό Αρξών Αργυροκάστρον κατά Μουσουλμάνων περί φοικωδών κατ' αυτών αυθαιρεσιών ένταύθα, μουσουλμάνος θρησκευτικός άρχηγός και πρόκριτος έν όνόματι Μουσουλμανικού πληθυσμού περιφερείας καταγανακτισμένο κατά δημοσιεύματος τούτου άπέστειλαν εις τήν έν λόγω έφημερίδα εξής έντονον διαμαρτυριάν άνταπόκρισις έξ Αιλιόνας δημοσιευθείσα έν τή έντίμω ύμών έφημερίδα διαδίδει ψευδή και άτιμον ειδήσιν ότι ήδη εν Αί Έλληνική Αρξαί τού διαμερίσματος ήμών καταπιέξουσιν Μουσουλμάνους και ότι διαπράττονται φοικωδεις θηροωδία.

ξολογίας κατ' ός παρέστησαν αί κατά τόπους πολιτικά και στρατιωτικά άρχαι και σύμμαχοι οί κάτοικοι, πρωτοστατούντων έν ειλικρινεί τών συναισθημάτων των εκδηλώσει τών αδελφών Μουσουλμάνων, μυριάθην και έγένοντο συγκινητικές και διαδηλώσεις κατά τās όποιās όμίλησαν διάφοροι ήήτορες έξαιρόντες τó Έθνικόν μεγαλόσχημα και ιδία τούς πρωτεργάτας και δημιουργούς αυτου τήν Α. Μ. τών Μέγαν Βασιλέα Στρατηλάτην Κωνσταντίνον και τών περνούστων πρωτοπορηγών Αιλιό κ. Έλευθέριον Βενζέλον.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΡΗΝΗ Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Σπανίως τηλεβόλον έθνος διήγγειλεν υπερήφανον πλέον ύπερήφανα νικητήρια, από τά νικητήρια, τά όποία διήγγειλον οί προχθεσιν οι κανονιστοί εις τήν πόλιν μας, άγγέλλοντες τήν τελειωτικήν ύπογραφήν μιας ειρήνης κατόπιν δύο πολέμων άλλεπαλλήλων έκ των όποιων ή Έλλάς έξερχεται ούχ ή μόνον διπλοσία εδαφικώς και ήπό έσποιν πληθυσμού, αλλά κρατικά, σεπτι, τετιμημένη, ή Έλλάς των όνειρών, ή Έλλάς των παραδόσεων μας ή Έλλάς ή διαδοχικός Έλλάς τού πολιτισμού τού μεγαλείου και τής άνοχής και ευγενείας, τās όπας τó άφθονον ήρωϊκόν αίμα τιμών τέκνων της διεπίστωσεν άλλην μίαν φοράν εις όλον τόν αισθανόμενον και πεπολιτισμένον κόσμον ότι κατέχει είπερ τις και άλλος ό έλληνικός λαός.

Διά τούτο και ή ένθουσιώδης χαρά μετά τής όποιας ύπεδέχη τó άγγελμα ήπόλεις μας, ύπήρξεν ευσυνείδητος χαρά, και εκδηλώσεως τών πλέον υπερηφάνων έθνικών αισθημάτων και τών πλέον ήρωϊκων συγκινήσεων. Η πόλις μας ήρξισεν άμέσως σημασιοτολιζόμενη, ένφ ήλιάδες πυροβολισμών ως συνέχεια των τηλεβόλων από συνουσίας εις συνουζίαν έφερρον με όμοβροντίαν τó επίνικειον ήμα, ήπερ ήφυλλεν όμόφωνον τó πανελλήνιον έν τή συναισθήσει ότι ή Έλλάς έκλεισε μίαν συνθήκην κατόπιν

της όποιας ήνας Μέγας Βασιλεύς Της και ένας έξοχος Κυβερνήτης τίς θά γυρίουν θριαμβεύται επί όρειών θρυλιών κα δαφνών Ισας ή πανελλήνιος ευγνωμοσύνη έξείρει.

Τήν επαύριον Σάββατον πάνδημος δοξολογία έτελέσθη έν τώ Μητροπολιτικώ ναφ, παρόντος τού Γεν. Διοικητού μεθ όλων των πολιτικών και στρατιωτικών ήρχών, των κ. κ. προξένων και ήλθίθους άπειρου λαού ήερούργούντος τού Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δωδώνης όστις και διόρειον λόγου έπεσάρχησε τήν τελετήν έν μέσφ άτελειωτών ζητωφραγών.

Έκ τής Ι. Μητροπόλεως, εις όγκώδη διαδήλωσιν τó πλήθος μετέβη εις τήν πλατεϊαν Κωνσταντίνου τού Έλευθερωτου πρò τής Νομαρχίας ένθα ή συμπόλιτις δικηγόρος κ. Τζαβέλλας, δι' άλλων προσεφώνησεν τόν Γενικόν Διοικητήν.

Ό κ. Διοικητής με τήν άφθαιτον εκείτην δύναμιν τής ήθηροείας του, ή όποία συναρτάζει και καμπυλώνει τά βαθύτερα, νοήματα

τα τόσον κομψά και περιεκτικά ώστε να είμπορούν να περάσουν εις μίαν μόνον δαχτυλιδέναιαν φράσιν όφραϊαν και βαθυστόχαστον κόσμος όλόκληρος στογασμών και συναισθημάτων, όμίλησεν από τού έξώστου τής Νομαρχίας με τήν δύναμιν εκείτην τής ευγλωττίας, ή όποία εινε μία εκ των άρετων τού Διοικητού, ή όποία καταπλήσει και γοητεύει και κρατεί μάτια και γένη κρημαστα από τούς λόγους του.

Τόν λόγον του δημοσιευθέντος ήδη εις τās Αθηναϊκάς ήμερησίας συναδελφονς από προχθές τó κοινόν μας τόν απήλαυσε και έντυπον—άφοϋ ένθεουσίσθη από τήν προφορικήν δύναμιν του, ώστε εκ χρονογραφικού δημοσιογραφικού καθήκοντος, άφοϋ δέν έξεδίδετο τó φύλλον μας ίνα τόν περιλάβομεν τότε έξαίρωσ θά ήτο παλάριεμς μόνον άν δέν έση μετόμεν τήν άπεριφραστον αύτην έντύπωσιν μας—ός τοιαύτη εινε και όλην εκείτην, οί όποιοι άκούουν ήμιλούντα—κυριολεκτικώς—ένα εκ των κρατίστων ήθηρών, έταν όμιλει ό κ. Γεν. Διοικητής.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΟΔΩΝ

Προσέδωκεν όψιν άληθούς και όφραϊας πανηγύρεως, άνταξίας διά τó συντελούμενον έργον, ή εορτή, τήν όποιαν ή Γενική Διοίκησις, με έπιτυχίαν πρωτοφανή και έξαισίαν όωζάνωσε τήν προχθές Τετάρτην εις τó έξωθι τών Ιωαννίνων Μπιτοδύγιον, επί τή ένάρξει των ήρωϊσών πρòς κα ασκηνήν ολοκλήρου συνιπλέγματο, όδών έν Ηπειρώ.

των πρόξενος τής Γαλλίας κ. Δουσαπ μετά τής αξιοτιμου κυρίας του, ό πρόξενος τής Ιταλίας επίσης μετά τής κυρίας του και ό Αυστριακός έποπρόξενος—τὸς άντιπρωσώπουσ τής Μουσουλμανικής και Ισραηλιτικής Κοινοτητος, τὸς άντιπρωσώπουσ ισο τύπου και όλον τά άνθρος τής παρ' ήμιν επίλεκτου κοινωνίας. Από τής πέμπτης δέ ήδη μ. μ. ή από Ιωαννίνων εις Μπιτοδύγιον άγρουσα δημοσία όδδς προσέλαβεν όψιν ζωη άν και έκρετάσιμον άληθινης πανηγύρεως.

Τό σύμπλεγμα τούτο περιλαμβάνει έν άρχή τās όδδς Ιωαννίνων—Παρακυνθίας—Φιλιππίνων—Ιωαννίνων—Πρεβεζένης—Ιωαννίνων—Μεσογεφρών—Κονίτης—και Ιωαννίνων—Ζαγορίου—Αργυροκάστρον—Ιεπελενού, Μεσογεφρών—Πρεμετής και Μεσογεφρών—Κορυτσάς. Έκτιμαμένης δέ τής ύψιστης σημασίας, άφ' όλων των άπόψεων και των άναγκών, ως τó μένιστον τούτο έργον τού πολιτισμού έξερχεται να πληρωση, καταν είται εύλόγω; πόσον σημαντική ήτο και ή προχθεσινή εορτή διά τó ήπειρωτικόν μέλλον και πόσον αξία πάσης εγγνωμοσύνης εκ μέγρους των Ηπειρωτών και ή Κυβέροννης και ή Γενική Διοικήσις—όσον αξίον παντός συγχαρητηρίου και έπαινου εινε ή διοργανωτική έπιτροπή εκ των κυριών Β. Μελά τού ίλαχου και Α. Δαμασκηνού τού εισαγγελέως και ή έπι τής δεξίωσης εκ των κ. κ. Δ. Δαμασκηνού και Γερασίμου Καραπάνου μηχανικού μεταλλολόγου και έφεδρον αξιωματικού, καθώς και όλοι οί ευγενείς αξιωματικοί τού μηχανικού εις ένυστος και από κοινού έπιμεληθέντες όπω; ή εορτή άποβή λαμπροτάτη.

Αυτόκίνητα, άμαξαι, ίπποι, σουσάτι και πάν είδος μεταγωγικού έτέθη εις ενεργείαν, ίνα μη χάση κανείς τó θέαμα εορτής, ήτις έκτος τής εορτασίμου φυσιογνωμίας τής, ήτο εορτή εγκαινίων των έργων τής ειρήνης και τού πολιτισμού όσα μαζύ με τήν έλευθερίαν μέλουσιν να δημοσιώσιν τήν πατρίδα μας Ηπειρον.

Κατά τήν έκτην ώραν, κατ' ήν κατέφθασε και τó αυτοκίνητον τού κ. Διοικητού, μετά τού και τής κυρίας Δουσαπ ήλη ή σημαυστόλιστος περιοχή πέριξ τού στηθέντος ύποστέγρον ήτο πλήρης τού ένλεπτοτέρου κόσμου.

Τόν άγασμόν, υπό μίαν όφραϊαν, μελιχράν, Ιουλιανήν Δύσιν, έτέλεσεν ό θεοφιλεστάτος Έπίσκοπος Δωδώνης, μεθ' ό ή μουσική άνέ κουσε τόν Έθνικόν ύμνον υπό ήρωϊκων συγκινήσεων των παρισταμένων. Και ό κ. Διοικητής διά σκαπάνης, ήτις πρέπει να κρατηθή ει έν Ηπειρωτικόν Μουσείον, διότι θά εινε ιστορική διά τó μέλλον τού τόπου μας, άνέσκατην γήν. Τό αύχητόν χόμα άνετινάχθη δροσισθέν από μίαν σταγόνα ιδρώτος εκ τού μετώπου τού Διοικητού και έν όφραϊον γραφικόν συμβόλιον υπέγραψεν ή σταγών τού ιδρώτος τής Επισήμου Έλλάδος μετά τού χθδές άπελευθερωθέντος χόματος εκει εις τήν λάμπουσαν Δύσιν τήν προμηνούσαν τήν αύριανήν όφραϊαν ήμεραν...

Με τήν συνήθη γλαφυράν εύροϊαν τού λόγου του ό Γενικός Διοικητής, πρò μεγάλης έτοιμασμένη φιλοκάως τραπέζης περϊ ήν συνήλθοον οί κεκλημένοι, έτόνισε τήν σημασίαν τού

συντελούμενου έργον "δι' ού «άνοίγονται μεν οί μεγάλοι δίοδοι δι' άν ό πολιτισμός και ό πλοϋτος θά εισρέωσ—εϊπεν άρχόμενος—εις τήν Ηπειρον θ' άποκαλυφθώσι δέ καλλίονα εξαίσια τής Ηπειρον θερμαινουσαι τήν τής πεπολιτισμένης και πολιτιζούσης Έλλάδος Εθροπαϊκήν νοσταλγίαν» Επλεξε δημοσία τó εγκώμιον των αξιωματικών τού μηχανικού και τού προϋσταμένου των κ. Σηληλάδου Ταγματάρχου τού μηχανικού, τήν πάσαν συνδρομήν εις τó έργον συνενεγκότας και έτόνισεν δι εϊνε «χαρκτηριστικόν, μέγα, έξοχον, ότι ή Έλλάς πριν ή και μόλις άποθέσθ εις τήν θήκην ένδοξον τó πελεμικόν έίφος, με σκαπίην πολιτισμού θεμελιοί τήν εθημερίαν των ζωρών της». Ωραία, εδχαριστιών άπήτησεν ό Έρεδρος αξιωματικός τού μηχανικού και Ηπειρώτης κ. Α. Κουσίδησ όν λόγον τού όποϊον όλόκληρον θά δημοσιεύσωμεν αύριον

Και ήρξαιτο έκπειτα ή άληθής ή άνεπίσημος, ή άνουχόκωκος, ή γελαστή εκδήλωσις τής χαράς ή πραγματική εορτή και ή πανήγυρις, τής όποιας τόν τόνον έδωκαν οί ήρωι τής μουσικής με τά έθνικά τραγούδια και τόν ύμνον ό γραφικός συρτός χορός των κυριών και δεσποινίδων, αξιωματικών και πολιτών. Ένθουσιασμένα, ευγενικά, όφραϊα, με τή ένστοφίαν, τήν όποιαν έχει και ή εκλεκτή και καλλιτεχνική της ψυχή έσυρε τόν χορόν μεταξύ των πρώτων ή ευγενής κυρία τού Γάλλου Προξένου κ. Δουσαπ ή γνωστή λογία λογογράφος υπό τού ψευδωνυμου Guy de Champiere.

Ευμορφά επίσης έγόρευσεν ή κ Μελά τού ίλαχου, με μίστην μεταξωτήν τουαλέταν ή κ. τού Γαλίου Προξένου, ή κ. Γεωργιότη, Ε. Χατζή, Αθανασούλα, ή δις Λέκκα και άλλαι άν ζητούμεν συγγνώμη, άν τά όνόματα ήας διέφυγον μέσα εις τήν ένθουσιώδη εορτήν και εϋθυμία οίαν έχάρησεν ή προχθεσινή έσπέρα.

Λεβέντικα έσυρε τόν χορόν ό φίλτατος κ. Σ. Γρανίτσας ό όποιος δέν παραλείπει έκαιριάν νάμϊ αποκαλύπτει και έν νέον κρυμμένον χάρισμα του, ό γλυκύστομος Β. Έπίτροπος κ. Χρυσανθήνης τού όποϊου προχθές ή χορευτική δεινότης έφάνη Ισαΐα πρòς τήν δεινότητα εκείτην με τήν όποϊαν πλέκει τά άμίμητα ήκατηρητήρια του, ό γνωρίζεις ήπειρωτικήν ψυχην συνταγματάρχης κ. Μαλάμος, ό αξιωματικός κ. Μπάσδας, ό κ. Ι. Μελάς και... και... τόσο άλλοι.

Γλυκίσματα, άναψυκτικά, και μπατίνης και ζυθος άφθονος ένεψύχωσεν τήν όφραϊαν εορτήν μέρι βαθείας νυχτός, ότε και παρετέθησαν ό γλυκύς έγγώριος οίνος και οί άβελία—οί όποιοι βιαζόμενοι ίσως και αυτοί να συνισφάρονται τās δυνάμεις των, ίνα μη λήξη ποτε ή ευχάριστος εορτή έβίασθησιν να βγοϋν πολλύ πρόωρα από τó σουβλίτον, ώστε ως θέλουσ όδόντας ήμϊ δυστυχώς έξ ίσου εις όους άκμαίους...

Αργά περϊ τήν έννάνην ήρξαιτο ό κόσμος αποχωρών εις συννεψίας σειράς άμαζών και απόκινητων και περϊ τήν δεκάτην μόλις έξενώθη ό χώρος φωτιζόμενος από τó μεστοιμένον Αύγουστιάτικον φεγγάρι, πλανώμενον με τó φως του τού γλυκωφιλών τραφερά τó χόμα τó άνήκον πλέον εις τόν πολιτισμόν και και τήν εθημερίαν.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΝΙΚΕΙΩΝ

Αθραϊα έξ όλων των επαρχιών τής Ηπειρον καταφάνοσιν εις τά γραφεία μας αί ειδήσεις και περιγραφαι των τελεθειών εορτών και πανηγύρεων επί τώ χαρμυσόνφ άγγελμάτι τής ύπογραφής τής ειρήνης και τής καταπληκτικής τού Κορίνθουσ μας μεγενθόνσεως. Ούτως, έν Μαργαριτίφ, Πάργα, Πρεβεζή, Μεσόβφ, Λεσφοβιζίφ, Πρεμετή, Αργυροκάστροφ, Τεπελενίφ, Παρακυνθία και λοιπαίς επαρχίαις μετά τās τελεθειάς δο-

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Τα τηλεγραφήματα της «Ηπειρού» δσα ελάβωμεν από της προχθές, χωρίς να κυκλοφορήσωμεν διά παραρτημάτων, δημοσιεύομεν χάριν τών εν τῇ επαρχίᾳ συνδρομητῶν μας, καὶ ὧσων δὲν ἔλαβον γνῶσιν αὐτῶν καὶ ἐν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν.)

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀθῆναι 30 (ἰδιαίτερον τηλεγράφημα) Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ε Βενιζέλος ἐν συνεντεύξει του πρὸς τὸν «Ρωσικὸν Λόγον» τῆς Πετροπόλεως, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ σημερινὴ ἀμυντικὴ συμμαχία τῆς Ρουμανίας, Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ταχέως θὰ μετατραπῆ εἰς ὁμοσπονδίαν, ὡς πρῶτιστον σκοπὸν ἔχουσιν τὴν ἔνωσιν τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ τὴν Τελωνειακὴν σύμφασιν τῶν τεσσάρων Κρατῶν.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΑΥΑΓΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ

Ἀθῆναι 30 (ἰδιαίτερον τηλεγράφημα). Εἰς τὴν Γαλλίαν Ἀγγλίαν καὶ Ρωσίαν προσετέθησαν ἡ δὴ καὶ ἡ Γερμανία καὶ Ἰταλία. Ἀπασα θεωροῦσι τὴν συνθήκην ὡς καλῶς κειμένην, ἀποκρούσασαι ὀριστικῶς ζήτημα ἀναθεωρήσεως. Ἀπομένει μόνον ἡ Αὐστρία ἣτις καὶ ἀπεμονώθη.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιβαίνων τοῦ «Ἀβέρωφ» ἀφικνεῖται μεθ' ὄλου τοῦ Στόλου σήμερον εἰς Θεσσαλονικίην.—

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΝ ΤΟΝ ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ

Εἰς ἀπάντησιν τηλεγραφήματος συγχαρητηρίου τοῦ Γεν. Διοικητοῦ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῇ υπογραφῇ τῆς εἰρήνης, ἐκ Βουκουρεστίου ἀπεστάλη εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Ἡπειροῦ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Βουκουρέστιον 27 Ἰουλίου

Γεώργιον Χρηστάκη Ζωγράφον

Ἰωάννινα

Θερμῶς εὐχαριστῶ Ἡπειρωτικὸν λαὸν καὶ ὑμᾶς.
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀθῆναι 31 (Ἰδ. Τηλ.)

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου τὴν 10 πρῶτην ὥραν τῆς σήμερον ὑπεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ τελικὸν πρωτόκολλον τῆς συνθήκης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέκρινε τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερος εἰς Ἑλλάδα.

Ἐπέθετον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι πεισθῆναι εἰς Ἑλλάδα ὅτι οὐδὲν ἔστι κινήσει διὰ ἐπελευθέρωσιν.

Ἐνθουσιώδεις ὑποδοχὰς ἐτοιμάζονται εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τὰς ὁποίας ὁ ἀποκαθῆ.

Πληροφοροῦμαι ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριανοπόλεως περιπλέκεται πολὺ διαφορετικῶς ἀπ' ὅτι ἐν ἀρχῇ ἐννοεῖτο.

Ἐκ τῆς ἑπόμενης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου ἀποκρίσεως φησὶ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔστι ἀδύνατον.

Ἐκ τῆς ἑπόμενης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου ἀποκρίσεως φησὶ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔστι ἀδύνατον.

Ἐκ τῆς ἑπόμενης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου ἀποκρίσεως φησὶ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔστι ἀδύνατον.

Ἐκ τῆς ἑπόμενης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου ἀποκρίσεως φησὶ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔστι ἀδύνατον.

Ἐκ τῆς ἑπόμενης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλου ἀποκρίσεως φησὶ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῆς συνθήκης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔστι ἀδύνατον.

Θεσσαλονίκη 31 (Ἰδ. Τηλ.) Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως αἱ Ἑλληνικαὶ διαπραγματεύσεις θὰ παραταδοῦν μέχρι τῆς λύσεως ὧσων τῶν ἐκπερρωτῶν ζήτημάτων.

—Οἱ ἐν Θεσλίᾳ πρόσφυγες ἐξακολουθοῦσι συρρέοντες ἐν ταῦθα.

Ἡ Βουλγαρικὴ θρησκεία ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς κατοίκους τοιοῦτον πανικόν, ὥστε φεύγουν πανοικεῖ.

Ἡ Κυβέρνησις διέθεσεν εἰς χεῖρας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Δραγοῦμη πρῶτον ποσὸν ἐξ 100,000 δραχμῶν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν προσφύγων τῆς Θεσλίης.

—Ἐκ Βιέννης τηλεγραφεῖται ὅτι ἡ Βουλγαρία διὰ διακοινώ-

σεως τῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις ζητεῖ τὴν ριζικὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης.

Ὡς λόγον φέρει ὅτι ταύτην ἀπέγραψε πισθεῖσα !!

(Σ.Σ.Η. Ἀπὸ τὸν ὑποκόπανον, ἐννοεῖται τῶν εὐζωνικῶν δυνάμεων.)

—Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφεῖται ὅτι ἡ Ρωσσία παρητήθη πάσης προθέσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης.

—Μεγάλῃ Ἐπιτροπῇ ἐξ Ἀδριανοπολιτῶν ἀφίκετο εἰς Βιέννην γενομένη ἐμμενέστατα δευτὴ παρὰ τῷ Μπέρτχολδ.

Κατὰ τὰ ἐπεσθέν τηλεγραφήματα ἡ ἐπιτροπὴ παρεκάλεσεν τὸν κ. Μπέρτχολδ ὅπως ἡ Ἀδριανοῦπολις παραμείνῃ τουρκικῇ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὙΡΑ

(Τηλεγραφήματα τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἀναποκρυπτοῦ μας)

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΥ

Ἀθῆναι 1 Ἀυγούστου—(ἀρ. τηλ. 491)

Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφοῦνται αἱ ἐξῆς σοβαρὰ δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ ὁ Σερ Ἐδουαρδ Γκρέυ:

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Προκειμένου περὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῶν μελλόντων συνόρων αὐτῆς ὁ Σερ Ἐδουαρδ Γκρέυ εἰς οὐδεμίαν ὀριστικὴν δήλωσιν προέβη, ἀφιμένον νὰ ὑποτεθῆ ὅτι ἡ περὶ τῶν μελλόντων συνόρων τῆς περιφίμου αὐτῆς ὑποθέσεως οὐδεμίαν ἐλήφθη εἰσέτι ὁμόφωνος ἀπόφασις ἢ ὅτι οἱ κατασκευασταὶ τοῦ σχεδίου καὶ οἱ ἴδιοι δημιουργοὶ τοῦ ἐντρέπονται νὰ τὸ φέρουν εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς Γνώμης καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ

Σχετικῶς μετὰ τὰς νήσους «εἰς οὐδεμίαν Δύναμιν ἐδήλωσε θὰ ἐπιτραπῆ νὰ κρατήσῃ ἔστω καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν. Ἀλλὰ συμφωνήθη ὅπως ἡ Ἰταλία ἐπιστρέψῃ ταύτας εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀκολούθως δὲ ἡ Εὐρώπη θὰ διαθέσῃ ὀριστικῶς αὐτάς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριανοπόλεως, ἐξακολουθῶν τὰς δηλώσεις του ὁ κ. Γκρέυ ἐβεβαίωσεν ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐν ὁμοφωνίᾳ πρέπει νὰ ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου. Σχετικῶς μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς εἰρήνης εἰμεθα πρόθυμοι, προσέθεσε, νὰ δεχθῶμεν οἰανδήποτε γνώμην, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε αὐτὴ ὁμόφωνος γνώμη ὧσων τῶν Δυνάμεων. Ἡ Ἀγγλία ἐν τούτοις—ἐτόνισεν—δὲν προτίθεται ἀφ' ἑαυτῆς νὰ προτείνῃ καμμίαν πρότασιν πρὸς τοιαύτην ἀναθεώρησιν.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ καταφθάσῃ εἰς Φάληρον τὴν Κυριακὴν.

Θὰ ἀνέλθῃ δι' αὐτοκινήτου μέχρι τῆς Ἀγίας Σοφίας. Ἐκ τῆς θέσεως δὲ ταύτης ἔπειτα θέλει ἀπεύσῃ εἰσερχόμενος εἰς Ἀθήνας.

Διὰ τῆς πλατείας ὁμοφίας, ὁδῶν Σταδίου καὶ Ἰβριτοῦ θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου θὰ τελεσθῆ ἀφαντάσιον μεγαλεῖου δοξολογία.

Κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, ὁπόθεν θὰ διέλθῃ ὁ Βασιλεὺς θὰ εἶνε παρατεταγμένα τὰ Βουλγαρικὰ λάφυρα—θριαμβευτικῶς αἶνος τῆς ἐνδόξου Σπάθης Του.

ΑΙ ΑΥΓΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐκ Βουκουρεστίου βεβαίωςται προσεχῶς συνοικέσιον τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς περιγηπίσης Ἐλισάβετ θυγατρὸς τοῦ Διαδόχου τῆς Ρουμανίας.

Η ΒΟΞΑ ΧΑΙΡΕΤΩΣΑ ΤΟΝ ΔΕΔΟΣΑΣΜΕΝΟΝ

Ἐγγνώσθη ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Σοφία ἐξήτησεν ὅπως κατὰ τὴν ὁδὸν Κοραῆ πρὸς τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὁπόθεν θὰ διέλθῃ ὁ Βασιλεὺς ἐγερθῆ ἐξέδρα εἰς ἣν νὰ ἀνέλθουν οἱ τραυματῆαι καὶ χαιρετήσουν τὸν διερχόμενον Βασιλέα.

Η ΝΕΑ ΞΑΝΘΗ

Οἱ κάτοικοι Ξάνθης, ἀδυνατοῦντες νὰ ζήσωσιν, ὑπὸ Βουλγαρικὸν ζυγόν, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκπατριωθῶσι πάντες οἱ κάτοικοι καὶ νὰ κτίσουν νέαν πόλιν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου, ἐντὶς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

ΖΗΤΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφεῖται ὅτι ὁ Σερ Ἐδουαρδ Γκρέυ ἐκάλεσεν εἰς Λονδίον τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Σόφίᾳ πρέσβεις νὰ ἐκπέσουν σὺν τῷ προφορικῶς τὴν κατάστασιν καὶ προσανατολισθῆ πρὸς ταῦτα ἐξ ἀμέσων πληροφοριῶν καὶ ἀντιλήψεων τῶν ἰδίων.

ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΣΠΑΘΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑΝ

Ἀσφαλεῖς ἰδιαίτεροι πληροφῶριαι τῆς Ἀθῆναικῆς «Ν. Ἰλιέρης» βεβαιοῦσιν ὅτι ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς Καβάλλας ἰδὲ ἐξ ἑπιπέδου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος (τηλ)φήσας ὁ ἴδιος εἰς τὸν Γουλιέλμον καὶ ἐκτενῶς κηδεύσας αὐτῶν καὶ ὑπεραμυνθεὶς τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος.

ΟΥΤΕ Η ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι καὶ ἡ Αὐστρία παραιτεῖται τῶν προθέσεών της πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης.

ΒΕΒΛΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥΡΟΠΡΟΦΕΙΟΥ

Ἐκ Σόφιας τηλεγραφεῖται ὅτι ἡ Βουλγαρία διέταξε τὴν ἀποστράτευσιν 50,000 λομιατεῖδων.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

Ἀποθεωτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Βασιλέως εἰς Καβάλλαν. Διήλθε πρῶτον ἐκ τοῦ ξαύτου ἐνθα χῆραι καὶ ὄρφανὰ σφαιρόντων συνεκίνησαν Ἀθῶν βαθύτατα. Καβάλλα ὑπεδέχθη Βασιλέα παρηγορικῶς. Τὴν νύκτα ἡ πόλις καὶ ὁ στόλος ὁ καταπλεύσας ἐφωταγωγῆθησαν μεγαλοῦ ἐπέως. Χιλιάδες ἄνδρες καὶ γυναῖκες παρήλασαν εἰς τὴν λαμπρὰν φορτίον. Ὁ Βασιλεὺς ἐξελθὼν ἐξ ὧσων εἶπεν: «Ἐὐχριστῶ αἰθερήματα ὧσων δὲν πρέπει νὰ λησμονήτε ὅτι ἡ ἐλευθερία σας ἐφείλεται εἰς τὸ χυθὲν αἷμα Στρατιῶν Μου καὶ Στόλου Μου καὶ παρακλιθῶ ἀναφωνήσατε μαζί μου: Ζήτω ὁ στρατὸς! Ζήτω ὁ στόλος!»